

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **D. B.**, zomrelého X., naposledy bývajúceho v B., proti odporcom **1/ M. Č.**, bývajúcemu vo V., **2/ E. M.**, bývajúcej v K., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy a o neplatnosť znaleckého posudku č. X. a č. X.**, vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp.zn. 9 C 290/2008, o dovolaní navrhovateľa proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 16. septembra 2009 sp.zn. 3 Co 169/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava II uznesením zo 7. apríla 2009 č.k. 9 C 290/2008-122 nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Zároveň zamietol žiadosť navrhovateľa o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. V odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal na to, že u navrhovateľa nie sú splnené podmienky na priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov, nakoľko jeho pomery neodôvodňujú priznanie oslobodenia od súdnych poplatkov. Súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľ je vlastníkom viacerých nehnuteľností, finančné prostriedky získal nakladaním so svojím majetkom (predajom bytu v obci V. za kúpnu cenu X. Sk, predajom pozemkov zapísaných na LV č. X. nachádzajúcich sa v katastrálnom území V. za kúpnu cenu X. Sk) a naďalej má možnosť ďalšie finančné prostriedky získať nakladaním so svojím majetkom, ktorý neslúži bezprostredne na uspokojovanie jeho existenčných potrieb (okrem bytu v B.), pričom ako sám navrhovateľ uviedol, bol úspešný vo viacerých konaniach pred Európskym súdom pre ľudské práva v Štrasburgu, kde mu bolo priznané finančné odškodnenie (suma X. € titulom nemajetkovej ujmy rozsudkom č. X. a suma X. € rozhodnutím č. X.). Prvostupňový súd

poukázal na to, že navrhovateľ v roku 2001 mal na termínovanom účte v T. finančné prostriedky vo výške X. Sk.

Na odvolanie navrhovateľa Krajský súd v Bratislave uznesením zo 16. septembra 2009 sp.zn. 3 Co 169/2009 potvrdil uznesenie prvostupňového súdu. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 138 ods. 1 O.s.p., § 5 ods. 1 písm.a/, § 10 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. Uviedol, že pomery navrhovateľa neodôvodňujú a navrhovateľ nespĺňa predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Poukázal na to, že i keď súd nemôže navrhovateľovi uprieť jeho (subjektívne) hodnotenie svojho postavenia, z obsahu súdneho spisu možno konštatovať, že subjektívne hodnotenie navrhovateľa sebou samým nekorešponduje s objektívnymi predpokladmi určenými zákonom ani pre ustanovenie zástupcu z radov advokátov.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie navrhovateľ, ktorý v priebehu konania o dovolaní, t.j. X. zomrel (Oznámenie o úmrtí z X.. apríla 2011 vydané Mestskou časťou B.).

Podľa § 103 O.s.p. kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 O.s.p. ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví. Ak vec nespadá do právomoci súdov alebo ak má predchádzať iné konanie, súd postúpi vec po právoplatnosti uznesenia o zastavení konania príslušnému orgánu; právne účinky spojené s podaním návrhu na začatie konania zostávajú pritom zachované.

Podľa § 19 O.s.p. spôsobilosť byť účastníkom konania má ten, kto má spôsobilosť mať práva a povinnosti; inak len ten, komu ju zákon priznáva.

Podľa § 107 ods. 1 O.s.p. ak účastník stratí spôsobilosť byť účastníkom konania skôr, ako sa konanie právoplatne skončilo, súd posúdi podľa povahy veci, či má konanie zastaviť alebo prerušiť alebo či môže v konaní pokračovať.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že súd konanie zastaví, keď v právnom predpise je určitá skutková podstata podmienená existenciou určitého účastníka, takže pre nedostatok

jeho existencie by konanie stratilo význam. Ide najmä o prípady, keď neprichádza do úvahy prechod práv a záväzkov účastníka, ktorý smrťou stratil spôsobilosť byť účastníkom konania, na jeho právneho nástupcu, resp. o prípady, keď hmotné právo nedovoľuje, aby sa pokračovalo v konaní proti inému než pôvodnému účastníkovi. Právo na ochranu osobnosti ako právo osobnej povahy smrťou fyzickej osoby zaniká a neprechádza na dedičov. Osobám uvedeným v ustanovení § 15 Občianskeho zákonníka vzniká originálne právo na ochranu osobnosti zomrelej fyzickej osoby, do práv ktorej bolo zasiahnuté. Návrh týchto osôb nemôže byť však uplatnený v konaní vedenom o návrhu, ktorý podala ešte za svojho života fyzická osoba. Konanie o návrhu zomrelej fyzickej osoby na ochranu osobnosti sa musí zastaviť, pretože odpadol dôvod, pre ktorý sa začalo (porovnaj napr. (Rc) 3 Cdo 98/1995, (Rc) 1 Cdo 116/1996). Pre úplnosť dovolací súd dodáva, že smrťou oprávnenej osoby zaniká aj právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože táto mala byť poskytnutá za účelom zmiernenia, vyváženia ňou utrpenej nemajetkovej ujmy. Tento účel však už plniť nemôže.

S poukazom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie podľa § 104 ods. 1 O.s.p., § 107 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. januára 2012

JUDr. Martin Vladik, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová